

§ 4 (see sammesteds Sp. 769),
vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter §§ 1, 5 og 6 under Forhandling.

Premierministeren: Det var kun med meget svage Udfigter til en heldig Tilendebringelse af denne Landets Belfærds Sag, at jeg gik til Behandlingen af samme i dette Thing. Dette Haab er yderligere sunket ved det Udfald, Afstemningen fik igaar. Da blev nemlig det Ændringsforslag forkastet, som fra Regjeringens Side var blevet erklæret for en nødvendig Betingelse for en Overeenskomst, der kunde lede til Sagens videre Fremme, og som i alt Fald maatte erkjendes, idetmindste saavidt jeg skjønner, for at være en for Monarchiets Genhed, og navnlig for Danmarks Interesse, særdeles vigtig og hensigtsmæssig Bestemmelse. Efter dette Udfald har jeg været noget tvivlraadig, hvorvidt jeg skulde fremme det andet Ændringsforslag, som er fremsat og nu kommet under Forhandling. Jeg har imidlertid været saa gjennemtrængt af Overbeviisningen om, at det for Regjeringen og Rigsdagen, for hele Landets Belfærd, er af den højeste Vigtighed, at denne store Sag kan komme til en nogenlunde heldig Afgjørelse, saa snart som muligt, at jeg derfor har bestemt mig til at fremme dette Ændringsforslag og anbefale det til Thingets nøieste og modneste Overveielse. Jeg skal ikke opholde Thinget med at udvikle de Grunde, hvorfor Regjeringen er gaaet ind paa dette Forslag. De ligge i den hele Gang, som Sagen forhen har havt. Man anseer det vel ikke for det i sig selv hensigtsmæssigste, man havde fremsat et andet Forslag, som man troede vilde paa en hurtigere og hensigtsmæssigere Maade føre til Maalet, men, da der ikke nu er Udfigt til, at det kan blive antaget, gik man ind paa dette private Forslag, som man allerede tidligere havde erklæret for at være et saadant, der kunde være Grundlag for en Overeenskomst mellem Regjering og Rigsdag. Det er af Hensyn dertil, at jeg endnu i dette Dieblif i den Forsudsætning, at der dog maaskee kan være nogen, skjøndt rigtignok svag, Udfigt til at

sætte Sagen i sin Heelhed igjennem, her er kommen frem med det. Jeg skal slet ikke indlade mig paa nogen Motivering af, hvorfor Regjeringen ikke kan gaae ind paa § 5, som den er vedtagen af Folkethinget; det vilde ikke føre til Noget at indlade sig i nogen nærmere Udvikling deraf; Grundene derfor og derimod ere allerede tilstrækkeligt anførte, og ialfald er med Hensyn til det, som her er det Vigtigste, om nemlig en Overeenskomst er mulig paa denne Basis eller ikke, Thinget fuldstændigt oplyst. Jeg vil blot bede Thinget at overveie, hvad Følgerne vilde blive, hvis denne Forandring i den hele Statsordning, hvis Nødvendighed fra alle Sider er erkjendt, bliver standset. Jeg skal iøvrigt bemærke, at mit Haab om Muligheden af, at Sagen vil kunne føres igjennem, tildeels er grundet paa, at det er muligt, at man i dette Thing ved at overveie Sagen i sin Heelhed kunde beslutte sig til at stille Ændringsforslag til 3die Behandling, hvorved Formaalet kunde opnaaes.

Clausen: For dem, der ikke kunne gaae ind paa det Forslag, der nu er stillet af den høitæredede Premierminister, efterat Ministeriet i det andet Thing, uagtet de stærkeste Opfordringer, ikke var at formaae til at erklære sig derfor, for dem, siger jeg, der ikke kunne gaae ind derpaa, fordi de mene, at det yderste Punct af Estergivenhed er naaet i de foreliggende Beslutninger af Folkethinget, vil der, saavidt jeg skjønner, være 3 Veie at gaae, mellem hvilke de kunne vælge, og Valget mellem dem turde ikke være saa ganske let. Den ene Veie vil være den, at arbejde paa at føre Sagen tilbage paa det Punct, hvor Ministeriet engang syntes at staae i Overeensstemmelse med Rigsdagen med Hensyn til Spørgsmaalet, angaaende Rigsdagens Ret til Medvirkning ved Fællesforfatningens Vedtagelse. Der er Ord, som ikke kunne udslættes af Rigsdagens Grundring ligesaalidt som udslættes af det trykte Blad, de Ord, hvormed den daværende Premierminister, der dengang stod i Spidsen for Ministeriet, for den langt overveieende Deel bestaaende af de samme Medlemmer som nu, erklærede, at denne Forfatning vil blive givet paa forfatningsmæssig Maade, og navnlig ogsaa med Rigsdagens fulde Medvirkning. Meningen